

EN LA MORT DE RAMON CODINA

● Més sovint del que voldríem hem de redactar ratlles de condol o de comiat. Es una trista realitat de la vida. A vegades, fins i tot pot semblar un acte rutinari, però no és així. En tot cas és un homenatge vers aquells per als quals ja no podem fer res més.

Escric aquestes ratlles —que sortiran publicades molt més tard— encara sota la brutal impressió de la notícia rebuda, a través del diari, en arribar a l'escola: "l'exgovernador civil Ramon Codina ha mort d'acident". Notícia que he obtingut fragmentada perquè després m'he enterat també de la mort del seu fill Francesc que, en el diari figurava en estat greu.

Costa molt acceptar l'adéu definitiu d'unes persones que et mereixen un afecte especial. Costa molt d'imaginar el somriure, la bonhomia, el tarannà afable d'En Codina emmudits per sempre. Vull subratllar que, aparentment, la vinculació de l'exgovernador amb mi hauria de ser força superficial. En tot cas, cenyir-se a unes bones relacions en el moment dels nostres contactes polítics i poc més. Aquesta és, més o menys, la relació que m'uneix a més d'un càrrec de l'administració dels meus temps d'alcalde. El cas de Ramon Codina, però, era diferent.

Codina va viure —i va saber adaptar-s'hi— un temps difícil, de transició, de canvi de formes. Eren uns moments que, degut a ser una novetat en certa manera, no responien a res previst i, per tant, s'havien de trampejar una mica com es podia. El llavors governador ho va fer tan bé com va poder i saber i, globalment, penso que se'n va sortir. Però, per damunt de la cosa oficial, Codina va saber intimar amb les persones, va saber deixar el protocol

20 de desembre de 1981 — Nit de l'Esport. Lliurament d'una placa de record a Ramon Codina.

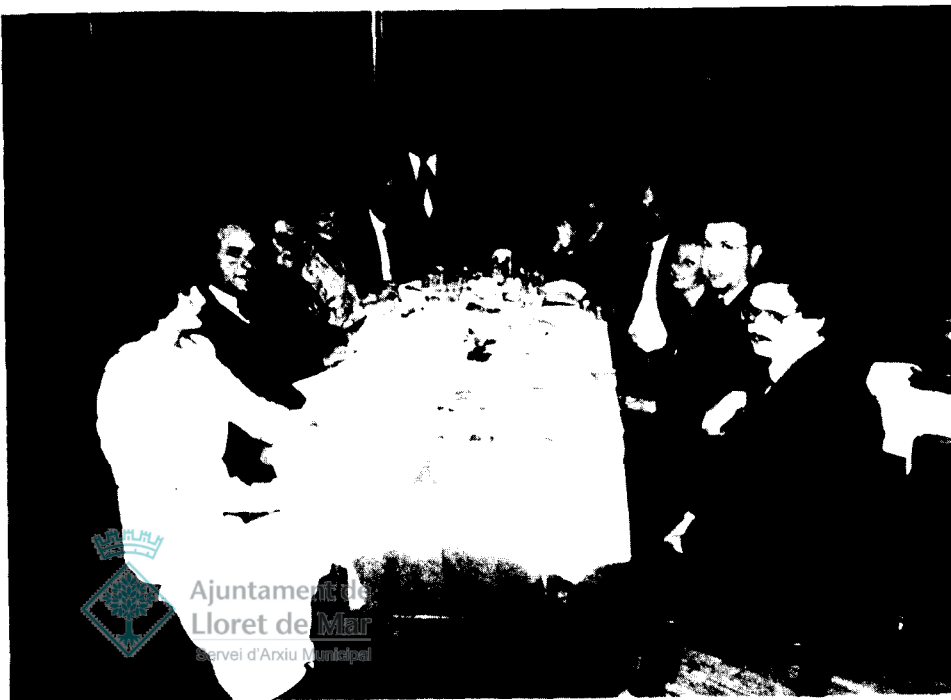
de banda i afegir-se a la tertúlia, si calia, amb espontaneïtat. La simpatia de la seva esposa Pilar hi ajudava. Les seves vingudes a Lloret foren sovintejades. Cada vegada que hi havia un acte important no ens mancava la seva presència. D'altra banda, l'excel·lent relació que mantenía els alcaldes de Blanes, Tossa i Lloret, féu que aviat s'afegí ell, sempre que pogué, a aquesta mena de triumvirat, amb una bona amistad amb tots i cadascun de tal manera que aquest afecte trascendí més enllà dels càrrecs, es féu extensiu als demés membres dels respectius matrimonis i continuà quan ja els càrrecs havien passat a la història.

Són molts els records que, en aquests moments tristos, en venen a la memòria: les notes de bon humor d'un llevant de taula al restaurant de Tossa, amb l'alcalde d'aquella població veïna que recitava versos i el governador que li feia de segon; una estada a Lloret durant la qual va sortir el tema de la seva afecció al dòmino i que va acabar amb una perllongada sessió d'aquest

joc a la sala del Casinet; les anades conjuntes a veure el Rally Costa Brava, de nit, de manera informal, pels voltants de Sant Hilari o per altres indrets, que motivaven una espera llarga i, per tant, tota mena d'acudits i xistos per passar el temps; la seva participació en la Festa Major de Sant Romà, ballant desenfadadament algun pasodoble per l'envelat; el casament de la seva filla Bernarda, que significà per a la família Codina un motiu de goig.

Em sembla veure encara la cara satisfeta del governador, vestit amb l'uniforme d'enginyer, entrant a la catedral de Girona donant el braç a la filla, camí de l'altar. La seva tendència a venir a Lloret fins i tot en aquell cas es demostra. Va voler fer l'àpat del casament a l'Hotel Santa Marta, arran de la nostra platja de Santa Cristina. Allà va presentar-me el general Sáenz de Santamaria i allà també vam fer una bona tertúlia amb els companys de taula, entre ells en Joaquim Nadal, alcalde de Girona. Ell i jo erem els dos únics batlles presents i una mica els representants de tots. Recordo, encara, després, altres trobades més limitades al cercle estricte dels alcaldes abans esmentats —de Blanes, Tossa i Lloret— i ells. Trobades amb un aire ben familiar i cordial. En podria ser un exemple el sopar a l'Hotel Diplomàtic de Barcelona, quan l'Agustí Canadell i la Camila, del restaurant Bahía de Tossa, hi celebraren la seva Setmana Gastronòmica. En aquella ocasió s'hi afegiren uns fills de l'alcalde tossenc.

La darrera vegada que els quatre matrimonis ens vam trobar en la intimitat fou poc després d'haver deixat ell el càrrec de governador. Vam sopar a casa de Telm Zaragoza, alcalde de Tossa, ja que mig de broma, mig de veres, havíem emplaçat la seva esposa Margarita, que tenia fama de ser una excel·lent cuinera, a què ens ho demostrés. A l'hora dels postres, vam oferir al matrimoni Codina una artística placa de record, amb el nom de tots sis. Quedà vivament sorprès i una espurna d'emoció li brillà als ulls. Amb posterioritat, ens havíem vist en alguns actes oficials —la recepció de les obres de canalització de la riera (2a. fase), la inauguració de la depuradora de Platja d'Aro, etc.— ells ja com a membre de la Confederació Hidrogràfica, jo com a ex-alcalde. Cada retrobament era una encaixada cordial.

Trobada d'amics fora del protocol oficial. Sota l'atenta mirada de l'Agustí Canadell, el governador de Girona i els alcaldes de Tossa i Lloret, amb les respectives esposes; i l'alcalde de Blanes amb el seu marit. Completaven el cercle els fills de l'alcalde de Tossa. Era un ja llunyà 19 de novembre 1981.

Quan hi hagueren les eleccions municipals, Ramon Codina va seguir de prop les vicissituds dels tres pobles, àdhuc, de forma particular, els diem-ne problemes "especials" de Lloret. La seva esposa Pilar em va trucar l'endemà mateix de les eleccions per a saber què o donar-me ànims fins al darrer moment. Quan avui —dia de la trista notícia de la mort de Ramon Codina— he parlat per telèfon amb la ja malauradament vídua, ella m'ha comentat: —"Encara fa pocs dies, en ocasió de les autonòmiques el Ramon parlava de tu i deia: So els resultats de les municipals haguessin estat els d'ara encara tindriem el Joan".

Jo he d'agrair doblement aquesta confiança i el bon record que guardava Ramon Codina de mi, així com de tots plegats. Sempre he dit que la millor imatge que em resta d'aquests temps passats és aquesta relació d'autèntica amistat que existí entre els alcaldes dels tres pobles veïns i amb ell mateix. I voldria remarcar expressament que es tractava de quatre persones de militància distinta —el governador, d'U.C.D.; l'alcalde de Tossa, independent; la alcalde de Blanes, del PSC-PSOE; jo, de CiU —que sempre ens vàrem entendre i ajudar, que vam posar els pobles i el país per damunt de tot i que, també sovint, vam ser conscients que fèiem un servei difícil que no ens el valorarien ni els mateixos que ens voltaven i teòricament havien de ser els més amics ... La vida, en efecte, ensenya moltes coses. Potser per això, a l'hora de la mort, el record, en aquest cas de Ramon Codina, és més viu i el seu comiat més punyent.

Per acabar, voldria recordar aquella anècdota d'una de les Nits de l'Esport, celebrades a Lloret. L'organització havia distribuït per les taules paquets de cigarretes. A mi me'n tocà un de "Rumbo"; a Codina, un de "Ducados". En el meu parlament posterior, jo vaig dir humorísticament que entenia aquell obsequi com una al·lusió a què l'alcalde no ha de perdre mai el "Rumbo", però que no acabava de veure clar que al Governador li donguessin "Ducados" perquè a la gent d'U.C.D. els "Ducados" només els donaven quan plegaven. Sé que algunes persones presents mancades de sentit de l'humor es van esgarrijar de la broma feta al governador, broma que, coneixent bé al qui l'havia de rebre, no tenia cap risc. Codina, en efecte, rigué l'acudir, que es referia, naturalment, al títol de duc atorgat teia poc a Adolfo Suárez, i quan li tocà cloure l'acte, treient un paquet seu de cigarretes de la butxaca, precisà, també amb una excel·lent ironia: "Jo, més que un home de "Ducados", sóc un home "d'ideals". I afegí: —"Però si un dia em volen donar un ducat, que sigui el Ducat de Lloret de Mar".

Evidentment, no li podem donar ni aquest títol ni d'altres. Però estic segur que per damunt de tot, som molts els que li oferirem, en silenci, el nostre millor record i la nostra pregària. Que ell i el seu fill Francesc reposin en pau.

Joan DOMENECH MONER
(22-5-84)

PROTECCION CONTRA INCENDIOS EN HOTELES

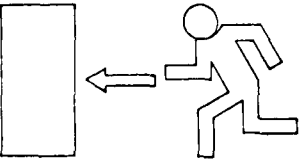
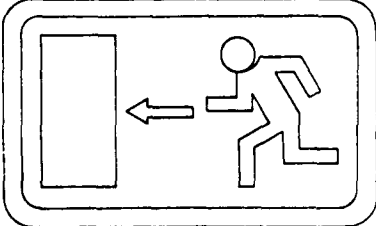
● Bajo el título "Jornadas Técnicas sobre Protección de Incendios en Instalaciones Hoteleras", la MUTUAL CYCLOPS, en colaboración con el "Instituto de Higiene y Seguridad en el Trabajo" y la Generalitat de Catalunya, organizaron una conferencia, que tuvo lugar en el Salón de Sesiones del Ayuntamiento de Lloret, el 15-5-84. Al acto acudieron hoteleros preocupados por el tema.

MUTUAL CYCLOPS, con estas conferencias, trata de informar directamente a los empresarios del sector sobre la mejor forma de adaptarse a los requisitos legales, para conseguir un nivel adecuado, de acuerdo con la normativa vigente de 12 de Marzo de 1982, adaptada por la Generalitat al ámbito Catalán.

La interesante conferencia, organizada por CYCLOPS, consistió de dos partes bien diferenciadas. Una primera que versó sobre "Implantación normativa en Cataluña", expuesta por D. Miquel Rejat i Rodríguez, Cap del Gabinet de Girona, dependiente de la "Direcció General de Prevenció i Extinció d'incendis i Salvaments de la Generalitat de Catalunya". Y en la segunda parte, el señor José Luis Villanueva Muñoz, "Jefe del Departamento de Seguridad del Centro de Investigación y Asistencia Técnica de Barcelona del Instituto de la Seguridad en el Trabajo", habló de planes de autoprotección contra incendios. Al final de las exposiciones hubo coloquio.

MUTUAL CYCLOPS por estos medios, está informando a los empresarios sobre la legislación vigente en materia de incendios en Catalunya, a la vez que les asesora sobre las actuaciones más convenientes. Según se observa, los empresarios, agobiados por un tema tan actual, y que requiere desembolsos, están siguiendo las conferencias con gran interés y con sugerencias para que puedan realizarse todas las disposiciones dentro de la lógica y no con derroche de medios.

SEÑALES DE SALVAMENTO

DIBUJO	SEÑAL NORMALIZADA
<p>Dirección hacia salida</p> 	
<p>Localización de salida</p>